

मध्येऽन्त्ये च दद्युः फलानि । न हि न फलविपाकः
केन्द्रसंस्थाभावे भवति हि फलपक्तिः पूर्वमापोक्तिमे-
ऽपि । आयुः कृतं येन हि यत्तदेव कल्प्या दशा सा
प्रबलस्य पूर्वम् । मास्ये बहूनां वक्रवर्षेदस्य तेषां च
सास्ये प्रथमोदितस्य । एकल्लग्नोऽर्द्धमपहृत्य ददाति त
स्वन्त्यंशं त्रिकोणमृद्वहः स्वरगः स्वरांशम् । पादं फलस्य
चतुरस्रगतः स हीरास्त्रेवं परस्परगताः परिपाचयन्ति ।
स्थानान्यद्येतानि सर्वार्थयित्वा सर्वार्थयद्येह विवर्जि-
तानि । दशावदपि गृहे गुणका यथांशं छेदस्तदैक्येन
दशाप्रमेदः” ४ म० ।

“उदयो लग्नं रविरात्मा शशाङ्कचन्द्रो मनः एषां-
सुदयरविशशाङ्कानां मध्यादु यः प्राणी बलवान् तद्वत्तद्वशा-
त्तस्य सम्बन्धिनी प्रथमा दशा भवति प्राणिनां देहवताम् ।
तथा च यवनेश्वरः “निशाकरादित्यविलम्बमानं तत्काल-
योगादधिकं बलं यः विभर्ति तस्यादिदृश्यते सा शेषा-
स्ततः शेषबलक्रमेणेति” उदयश्च रविश्च शशाङ्कचन्द्रोदय-
रविशशाङ्काः उदयरविशशाङ्कानां प्राणी उदयरवि-
शशाङ्कप्राणी च केन्द्रादिसंस्थासुदयरविशशाङ्कप्राणि-
केन्द्रादिसंस्थाः एवमेषां मध्यादौन प्रथमा दशा दत्ता
तस्यैव केन्द्रादिसंस्थाः केन्द्रपणफरापोक्तिमेषु स्थिता
पहाः वीर्योपचयक्रमेण दशां दद्युः एवं लग्नार्कशशा-
ङ्कानां मध्यादेकस्य बलवतो दशा आदौ परिकल्प्या
ततस्तस्यैव केन्द्रस्याः तेषां दशाः परिकल्प्याः तैः केन्द्रस्यै-
प्रथमे वयसि फलं दत्तं भवति ततः प्रथमदशापतेरेव
वे पणफरस्यास्तेषां दशाः परिकल्प्याः तैः मध्ये वयसि
फलं दत्तं भवति । ततः प्रथमदशापतेरेवापोक्तिम-
स्थानां दशाः परिकल्प्याः तैरन्ये वयसि फलं दत्तं
भवति यदुक्तम् प्रथमवयसि मध्येऽन्त्ये च दद्युः
फलानि तथा च यवनेश्वरः “पूर्वं तु केन्द्रोपगताः
फलानि मध्ये वयः पणफरे निविष्टाः । आपोक्तिमस्थाः
फलदावयोऽन्त्ये यथाबलं स्वं समुपैति पूर्वम्” । अथ
एदि केन्द्रस्याः पहाः न भवन्ति तदा कः प्रथमे वयसि
फलं प्रयच्छति इत्याह न हि न फलविपाक इत्यादि
केन्द्रस्याद्यभावे केन्द्रस्थानां पहाणामभावे व्यसम्भावे
सति प्रथमे वयसि यः फलविपाकः स न हि न यतो
हो नञौ प्रकृत्यर्थं गमयतः पणफरस्थानामध्यभावे
मध्ये वयसि फलविपाको न हि न एतदुक्तं भवति
यदा केन्द्रस्या पहा न भवन्ति तदा पणफरस्याः पूर्व

फलं प्रयच्छन्ति ततः आपोक्तिमस्थाः अथ केन्द्रस्थान-
भवन्ति पणफरस्याश्च न भवन्ति । तदा सर्वस्मिन्नेव
वयसि आपोक्तिमस्थाः फलं प्रयच्छन्ति । यत उक्तं
भवति हि फलपक्तिः पूर्वमापोक्तिमेऽपि इति एवमापो-
क्तिमस्थानामभावे प्रथमं केन्द्रस्याः फलं प्रयच्छन्ति ततः
पणफरस्याः आपोक्तिमस्था न भवन्ति न च पणफरस्या-
स्तादा सर्वस्मिन्नेव वयसि केन्द्रस्याः फलं प्रयच्छन्ति ।
एतदुक्तं भवति । लग्नार्कशशाङ्कानां मध्ये यो बलवांस्तस्य
प्रथमां दशां कल्पयित्वा ततस्तत्केन्द्रगानां सर्वेषां
कल्पनीया तेषां परिकल्प्य पणफरस्थानां ततः परिक-
ल्पनीयास्ततः परमापोक्तिमस्थानां केन्द्रस्थानामभावे प्रथम
दशापतेरनन्तरं पणफरस्थानां कल्पनीयास्ततः आपो-
क्तिमस्थानां केन्द्रस्थानामभावे पणफरस्थानामध्यभावे
आपोक्तिमस्थानामेव कल्पनीयाः । अथ केन्द्रस्याः पण-
फरस्याश्च भवन्ति । आपोक्तिमस्था न भवन्ति तदा केन्द्र-
स्थानां परिकल्प्य पणफरस्थानामेव परिकल्पनीयाः अथ
केन्द्रस्या भवन्ति पणफरस्या न भवन्ति आपोक्तिमस्थाश्च
भवन्ति तदा केन्द्रस्थानां कल्पयित्वा आपोक्तिमस्थाना-
मेव कल्पनीयाः । अथ केन्द्रगो एव केवलं भवन्ति तदा
तेषामेव कल्पनीयाः । अथ पणफरगो एव भवन्ति तदा
पणफरगानामेव कल्पनीयाः । अथाऽपोक्तिमगो एव भवन्ति
तदा तेषामेव कल्पनीयाः । तथा च स्वल्पजातके उक्तम् ।
लग्नार्कशशाङ्कानां यो बलवांस्तदृशा भवेत् प्रथमा । तत्-
केन्द्रपणफरापोक्तिमोपगानां बलाच्छेषाः” १ ।

अथ दशाकालप्रमाणं केन्द्रगानामपि दशाक्रमस्थानमि-
न्द्रजयाह “आयुः कृतमिति शोध्यलेपविशुद्धमायुर्याय-
हर्षप्रमाणं येन ग्रहेण दत्तं तस्य ग्रहस्य सम्बन्धिनी
दशा कल्प्या परिकल्पनीया तत्र “लग्नार्कशशाङ्काना
यो बलवान् तदृशा भवेत् प्रथमेति न्यायेन तदृशां प्रथम
कल्पयित्वा ततस्तत्केन्द्रगानां परिकल्पनीया यत्तेषां च
केन्द्रगानां मध्यात् सा च दशा प्रबलस्यातिबलस्य पूर्व
प्रथमं कल्प्या अनन्तरं तस्मादुनबलस्य एवं क्रमेण यथा
यथा जनवला भवन्ति तथा तथा पश्चात्तदीयदशाः
कल्पनीयाः । एवं केन्द्रगानां दशाः परिकल्प्य ततः
पणफरगानाम् अनेनैव क्रमेण परिकल्प्याः ततः आपो-
क्तिमगानाम् अनेनैव क्रमेणेति । मास्ये बहूनामिति
केन्द्रगानां बहूनां पहाणां बलमास्ये सति बलवर्षेदस्य
बहूनि वर्षाणि येन दत्ताणि तस्य प्रथमं दद्या परिक-